

ΕΤΟΣ 64ον

25 Σεπτεμβρίου 2016

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 39 (3304)

ΕΥΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Είναι επιβεβλημένη και άδιαμφισβήτητη η θεώρηση ότι σήμερα η οικονομία, ως ισχυρό στοιχείο της καθημερινότητάς μας, είναι πεδίο απόλυτης κυριαρχίας της ψυχρής λογικής, χαρακτηρίζεται από στεγνό όρθολογισμό και διέπεται από τη στρυφνότητα του συμφεροντολογικού υπολογισμού. Γι' αυτό και δεν μπορεί να συνδυασθεί με συναισθηματισμούς, να συσχετισθεί με αξίες και ιδανικά ή να περιπλακεί με έννοιες όπως «άητρουισμός», «αυτοθυσία», «άλληληλεγγύη». Μ' ένα λόγο, στην οικονομική σκέψη δεν χωρούν στοιχεία πνευματικότητας, υπερβατικής θεώρησης ή μεταφυσικής παραδοχής. Γι' αυτό και απέναντι σ' αυτή τη θεώρηση της οικονομίας άκουστηκε βαρύς ο λόγος του Κυρίου «ού δύνασθε Θεῷ δουλεῦειν καὶ μαμωνᾷ» (Λουκ. 16,13).

Κι όμως, οι χριστιανοί είναι «καταδικασμένοι» να ζουν μέσα στον κόσμο αυτό, να αντιμετωπίζουν τό οικονομικό πρόβλημα και να συμβάλλουν στην οικονομία της χώρας τους. Είναι υποχρεωμένοι να συμμορφώνονται ή να προσαρμόζονται προς τις κρατούσες εργασιακές συνθήκες για ν' ανταποκρίνονται στις ανάγκες και υποχρεώσεις τους. Αναπτύσσονται μέσα στο δεδομένο οικονομικό περιβάλλον της εκάστοτε ιστορικής συγκυρίας, επιμένοντας να διεκδικούν τό «ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς». Τελικά, πόσο ισχύει τό ασυμβίβαστο που προτάσσει ὁ Χριστός μας καὶ κατὰ πόσο αὐτό εἶναι συμβατό με τήν πραγματικότητα;

Ἄδιανόνη ἀλιεία

Κουρασμένος ὁ Πέτρος, μαζί με τόν ἀδελφῷ του Ἄνδρέα, ἔραβαν τά δίχτυα τους στήν ὄχθη τῆς λίμνης τῆς Γεννησαρέτ. Ἡ προηγούμενη βραδιά, ἐκτός ἀπό ἐξανθητική, ἦταν συνάμα καὶ ἀπογοητευτική· παρόλη τήν κοπιώδη προσπάθεια, οἱ ἔμπειροι ψαράδες δέν ἔπιασαν τίποτα. Κι ἐνῶ ἡ κούραση καὶ ἡ θλίψη ἦταν πρόδηλες, ἔρχεται ὁ γνωστός τους ἀπό τόν Ἰωάννη τόν Πρόδρομο Διδά-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ε' 1-11)

Ἡ ἀνταμοιβή τῆς ὑπακοῆς

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐστὼς ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ, εἶδε δύο πλοῖα, ἐστῶτα παρὰ τὴν λίμνην· οἱ δὲ ἄλιεῖς ἀποβάντες ἀπ' αὐτῶν, ἀπέπλυναν τὰ δίκτυα. Ἐμβάς δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων, ὃ ἦν τοῦ Σίμωνος, ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον· καὶ καθίσας, ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου τοὺς ὄχλους. Ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπε πρὸς τὸν Σίμονα· Ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος, καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων, εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιστάτα, δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιάσαντες, οὐδὲν ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον. Καὶ τοῦτο ποιήσαντες, συνέκλεισαν πλῆθος ἰχθύων πολὺ· διεῖξον αὐτῶν τὸ δίκτυον αὐτῶν. Καὶ κατένευσαν τοῖς μετόχοις τοῖς ἐν τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ, τοῦ ἐλθόντος συλλαβέσθαι αὐτοῖς· καὶ ἦλθον, καὶ ἔπλησαν ἀμφοτέρω τὰ πλοῖα, ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά. Ἴδὼν δὲ Σίμων Πέτρος, προσέπεσε τοῖς γόνασι τοῦ Ἰησοῦ, λέγων· Ἐξελθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνήρ ἁμαρτωλὸς εἰμι, Κύριε. Θάμβος γὰρ περιέσχεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ, ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχθύων ἧ συνέλαβον· ὁμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, υἱοὺς Ζεβεδαίου, οἳ ἦσαν κοινοὶ τῷ Σίμωνι. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Σίμονα ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωογρῶν. Καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀφέντες ἅπαντα, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

σκαῖλος καὶ ζητᾷ μιά χάρη. Ἦταν τόσος πολὺς ὁ κόσμος πού τὸν ἀκολουθοῦσε, ὥστε ὁ μόνος τρόπος νά καταφέρει νά τοὺς μιλήσει ἦταν νά καθίσουν ὄλοι στὴν ἀμφιθεατρικὴ πηλαγία τοῦ λόφου πού κατέληγε στὴ λίμνη κι Ἐκεῖνος μέσα ἀπὸ κάποιο πηλοῖαριό νά τοὺς ἀπευθύνει λόγους σέ μικρὴ ἀπόσταση ἀπὸ τὴν ἀκτὴ. Κι ἀπ' ὅλα τὰ πηλοῖαρια ὁ Διδάσκαλος διάλεξε αὐτὸ τοῦ Πέτρου...

Χωρὶς ἀντίρρηση, παρ' ὅλη τὴν κούραση καὶ τὴ στενοχώρια του, ὁ Πέτρος ξανοίγεται λίγο καὶ ἐξυπηρετεῖ τὸν Χριστό μας. Κι ὅταν Ἐκεῖνος τελειώνει, ὁ Πέτρος, ἤδη ξάγρυπνος πολλῆς ὥρες, ἀκούει τὸν Διδάσκαλο νά τοῦ δίνει μιά ἀπροσδόκητη ἐντολὴ μέρα μεσημέρι: «Ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν». Πού ἀκούστηκε ἐπαγγελματικὸ ψάρεμα μὲς στό καταμεσήμερο; Τὴ στιγμὴ μάλιστα πού ἡ προηγούμενη βραδιά ἀποδείχθηκε τόσο ἄκαρπη καὶ τὸ μάζεμα τῶν δικτυῶν εἶχε μόλις τελειώσει ὥστε νά εἶναι ἔτοιμα γιὰ τὴ νέα νυκτερινὴ ἐξόρμηση;

Κι ὅμως, ὁ Πέτρος, ἂν καὶ κατάκοπος, ἂν καὶ ἀπογοητευμένος, ἂν καὶ ἔμπειρος ψαράς, ὑπάκουσε μὲ πολὺ σεβασμὸ τὸν Διδάσκαλο, ἐκφράζοντας μόνον μιά μικρὴ ἐπιφύλαξη γιὰ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς ἐνέργειας. Κι ἐκεῖ εἶναι πού ὁ Πέτρος διαψεύδεται πανηγυρικά. Τὰ δίκτυα του, πού πρὶν τὰ εἶχαν σκίσει οἱ βράχοι καὶ τὰ ξύλα τοῦ βυθοῦ τῆς λίμνης, τώρα τοῦ τὰ σκίζει τὸ ὑπερβολικὸ βάρος τῶν ψαριῶν πού πέρα ἀπὸ κάθε προσδοκία εἶχαν ἐγκληβισθεῖ σέ αὐτά. Πέρα καὶ πάνω ἀπὸ κάθε λογικὴ ἀρχὴ τῆς ἀλιευτικῆς τέχνης, τῆς οικονομικῆς ἐπιστήμης, τῶν φυσικῶν ὄρων, συμβαίνει αὐτὸ πού μὲ κανένα τρόπο δὲν ἀνα-

μενόταν. Γιατί; Ήξειτίας τῆς εὐλογίας. Τό μόνο πού προστέθηκε σέ ὄ,τι μέ ἄκρατο ἐπαγγελματισμό καί πλήρη ἀναποτελεσματικότητα ἔκανε ὁ Πέτρος ὄλη νύχτα, ἦταν ἡ εὐλογία τοῦ Κυρίου. Καί μ' αὐτήν πορεύθηκε πρὸς τό πρωτοφανές.

Ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ

Πολλές φορές οἱ ἄνθρωποι μέ ἀπόλυτη ἐπιστημονικότητα καί ἄψογη λογική σχεδίασαν πλάνα, κατάρτισαν προγράμματα, ἐπιχείρησαν τήν ὑλοποίηση μεγάλων ὀραμάτων. Καί πάμπολλες φορές ἀπροσδόκητα ἀπέτυχαν, σέ σημεῖο πού νά προέλθει τό παροιμιῶδες «Ὁ Θεός βλέπει τά προγράμματα τῶν ἀνθρώπων καί γελάει». Ἦ ἄλλες πάλη φορές, παρά πάσα προσδοκία πέτυχαν χωρίς ὄλα τά προηγούμενα, μέ ὄ,τι κι ἄν καταπιάνονταν, συνήθιζαν νά λένε καί νά τό ἐννοοῦν: «Πρῶτα ὁ Θεός». Γι' αὐτό καί μέχρι σήμερα εἶναι εὐλογημένη συνήθεια, ὄ,τι ἐπιχειροῦμε νά τό ξεκινᾶμε μέ ἄγιασμό, μέ εὐλογία τοῦ ἱερέως, μέ συνειδητή προσευχή.

Στήν ἱστορία τοῦ γένους τῶν Ἑλλήνων, ὑπάρχουν πολλές στιγμές, οἱ ὁποῖες σάν τή θαυμαστή ἀλιεία τοῦ Πέτρου σηματοδοτοῦν τήν κατάργηση τῶν ἀρχῶν τῆς οικονομικῆς ἐπιστήμης καί, μέ πρόταγμα τῆς φιλιανθρωπία, ἀποτυπώνουν ἐπιτυχίες συνδυαστικά καί στό πνευματικό καί τό οικονομικό ἐπίπεδο. Χαρακτηριστικό εἶναι τό γεγονός ὄτι στό οικονομικό καί πνευματικό ἀπόγειο τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας ὑπῆρχαν ἐπίσημα θεσμοθετημένες περίπου ἑκατόν ἑξήντα ἡμέρες ἐκκλησιαστικῶν ἀργιῶν. Οἱ ἐργάσιμες ἡμέρες ἦταν περίπου διακόσιες, κι ὄμως τά θησαυροφυλάκια τοῦ κράτους ξεχείλιζαν ἀπό πλοῦτο, ὄστε πολλοί αὐτοκράτορες δέν ἔκαναν πολέμους, ἀλλήλα ἐξαγόραζαν τοὺς βαρβάρους γιά νά μήν κάνουν ἐπιδρομές. Κι ἐμεῖς σήμερα, ἔχοντας περικόψει τόσες ἄλλες, προσβάλλουμε ἐνσυνείδητα καί τήν Κυριακή ἀργία...

Στήν ἐποχή του ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός, δρώντας τελείως ἀντιπαραγωγικά κατά τά σημερινά δεδομένα, κήρυττε ἐμφατικά τήν κατάργηση τῶν κυριακάτικων παζαριῶν καί τή μετάθεσή τους σέ ἄλλη μέρα, ὄστε ἡ Κυριακή νά εἶναι ἡμέρα ἀφιερωμένη στόν ἄγιασμό, τήν οἰκογένεια καί τήν ἀνάπαυση. Ὅπου τόν ἄκουσαν, ὄχι μόνον προόδευσαν σέ ὄλους τοὺς τομεῖς τῆς καθημερινότητας, ἀλλήλα ἐξαλείφθηκε καί τό φαινόμενο τοῦ ἐξισηλισμοῦ. Σήμερα, ὄχρωρμένοι πίσω ἀπό οικονομικά ἐπιχειρήματα, στατιστικές καί ἀριθμούς, πολλοί πιέζουν γιά ἐπιβολή ἐνός μοντέλου πού μέ μόνο πρόταγμα τήν ἐπίτευξη οικονομικῶν στόχων ἀπανθρωποποιεῖ τόν ἄνθρωπο, καθώς τόν ἐξαντλεῖ μεταξύ ἀπαράδεκτων ὄρων ἐργασίας καί τοῦ φάσματος τῆς ἀνεργίας.

Ἡ ἐποχή μας διεκδικεῖ κατά τά οικονομικά ἐπιτάγματα τήν υἰοθέτηση πρακτικῶν πού κατά τήν ἀντίληψη τῆς Ἐκκλησίας συνιστοῦν ἄμαρτία. Καί ἡ ἄμαρτία ἀποδιώκει τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ. Καί χωρίς αὐτήν, ἀσχετῶς προσπαθειῶν,

25 Σεπτεμβρίου 2016: ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΛΟΥΚΑ.
Ευφροσύνης όσιας καί Παφνουτίου του πατρός αὐτῆς (ε΄ αἰ.).
Ήχος: πλ. α΄ – Ἐωθινόν: Γ΄ – Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. α΄ 21 - β΄ 4 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ε΄ 1-11.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 2 Ὀκτωβρίου, Β΄ Λουκά.
Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. δ΄ 6-15 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. στ΄ 31-36.

ὅλα εἶναι καταδικασμένα στήν ἀποτυχία. Ὁ ἀγώνας μας, ὡς χριστιανῶν, ἔγκειται στό νά ἐλκύσουμε μέ τόν τρόπο τῆς ζωῆς μας τή θεία εὐλογία, ὥστε ὅλα νά γίνουν κατά Θεόν, νά ξεπεραστοῦν τά προβλήματα καί νά ὑπάρχει ἡ ἀνάπαυση τῆς ἡσυχῆς συνείδησιν.

Ἄρχιμ. Ἰ. Ν.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΚΑΤΗΧΗΤΩΝ

■ Ἐναρξη μαθημάτων:

Τό δεύτερο δεκαήμερο τοῦ μηνός Νοεμβρίου θά πραγματοποιηθεῖ ὁ Ἅγιασμός καί ἡ ἔναρξη τῶν μαθημάτων τοῦ Σεμιναρίου.

■ Πληροφορίες:

Γιά περισσότερες πληροφορίες οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νά ἀπευθύνονται: α. στό Γραφεῖο Κατηχήσεως καί Νεότητος τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τηλ. 210 7272347-348 (καθημερινά 8π.μ.-2μ.μ. ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς) β. στό ἠλεκτρονικό ταχυδρομεῖο: katixisi@apostoliki-diakonia.gr καί γ. νά λαμβάνουν πληροφορίες στήν ἴστοσελίδα τοῦ Ὄργανισμοῦ, www.apostoliki-diakonia.gr, στήν ἐνότητα *ποιοί εἴμαστε – Τομέας Κατηχήσεως καί Ὀρθόδοξου Μαρτυρίας*, στήν ὁποία περιγράφονται ἀναλυτικά ὅλες οἱ ἐκπαιδευτικές-κατηχητικές δραστηριότητες τοῦ Γραφείου Κατηχήσεως.

Η ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΠΙΣΤΗ (δύο τόμοι)

π. Θωμᾶ Χόπκο

Τό ἔργο ἐκδόθηκε ἀπό τήν Ἀποστολική Διακονία σέ δύο πολυσέλιδους καί καλαισθητούς τόμους:

Ὁ πρῶτος, «Δόγμα καί Λατρεία», πραγματεύεται τό ὀρθόδοξο Δόγμα, μέσω σχολίων στό Σύμβολο τῆς Πίστεως, καί ἀναφέρεται στή *Λατρεία* μέ ἐρμηνεῖα τοῦ λατρευτικοῦ βίου τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ δεύτερος τόμος, «Βίβλος καί Πνευματικότητα», εἶναι ἀφιερωμένος στή *βιβλική* ἐρμηνεῖα, στά σημαντικότερα γεγονότα τῆς ἱστορίας τοῦ Χριστιανισμοῦ, καθώς καί στήν ὀρθόδοξη *πνευματικότητα*.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθόδοξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίνιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr